BIULETYN
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 2 września 1952 r. Nr 34 Poz. 158 — 161

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 158 — Nr 267 z dnia 19.VIII.52 r. w sprawie upoważnienia pracowników Państwowego Przedsiębiorstwa „Polcargo" Rzeczoznawstwo i Kontrola Ładunków do przeprowadzania przedwysyłkowego badania towaru.

Poz. 159 — Nr 268 z dnia 23.VIII.52 r. w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji w surówkę na rok 1953.

PISMA OKÓLNE:

Poz. 160 — Nr 21 z dnia 15.VII.1952 r. w sprawie oszczędności w zakresie inwestycji, wykonywanych w oparciu o środki własne inwestorów.

Poz. 161 — Nr 15 z dnia 30.VII.1952 r. w sprawie niewłaściwej pracy administracyjno-gospodarczej odpowiedzialnej za rodzaj wynalazczości pracowniczej.

158.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 267 z dnia 19 sierpnia 1952 r.

(znak HA 3 A 1 b-34)

w sprawie upoważnienia pracowników przedsiębiorstwa państwowego „Polcargo" — Rzeczoznawstwo i Kontrola Ładunków do przeprowadzania przedwysyłkowego badania towaru.

§ 1. Upoważnia się przedsiębiorstwo państwowe „Polcargo" — Rzeczoznawstwo i Kontrola Ładunków („Polcargo") do przeprowadzania na zlecenie przedsiębiorstw handlu zagranicznego przedwysyłkowego badania w zakładach wytwórczych towarów przeznaczonych na eksport.

§ 2. Delegowani do przeprowadzania badania towarów pracownicy „Polcargo" powinni okazywać kierownikom zakładów wytwórczych legitymację służbową wydaną przez „Polcargo" oraz delegację podpisaną przez dyrektora „Polcargo" lub przez jego zastępcę.

§ 3. 1. Delegacja (§ 2) powinna dokładnie wskazywać nazwę i siedzibę zakładu, do którego pracownik jest delegowany, przedsiębiorstwo handlu zagranicznego na którego zlecenie badanie towaru będzie przeprowadzone oraz określać termin ważności delegacji.

2. Delegacja upoważnia pracownika „Polcargo" do badania towaru znajdującego się w magazynie, składach względnie innych pomieszczeniach, w których złożony jest towar przeznaczony na eksport.

§ 4. Przy przeprowadzaniu badania towaru przez pracownika „Polcargo" powinien być obecny pracownik delegowany przez dyrekcję zakładu produkującego towar przeznaczony na eksport.

§ 5. Właściwi ministrowie wydadzą podległym jednostkom zarządzenia, które umożliwią pracownikom „Polcargo" przeprowadzanie badań towarów na podstawie delegacji wystawionych przez Dyrektora „Polcargo" lub jego zastępcę.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1952 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

159.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 268 z dnia 23 sierpnia 1952 r.

(znak BI-2-40-85)

w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji w surówkę na rok 1953.

W celu zapewnienia racjonalnego obrotu i zaopatrzenia w surówkę na 1953 rok zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Użyte w treści niniejszego zarządzenia określenia i skróty oznaczają:

1) Surówka — wszystkie asortymenty surówki wymienione w § 2,
2) PKPG — Państwową Komisję Planowania Gospodarczego,
3) CZ Produkcji — Centralne Zarządy Przemysłu, którym podlegają zakłady produkujące surówkę,
4) Centrostal — Dyrekcję Naczelną Centrali Handlowej Żelaza i Stali lub jej branżowe Biuro Zbytu,
5) Składy żelaza — Centralny Skład i Biuro Sprzedaży Żelaza oraz Składy i Rejonowe Biura Sprzedaży Żelaza, podległe Centrostali,
6) Huty — zakłady produkujące surówkę,
7) Zamówienia duże — zamówienia opiewające na co najmniej 15,75 ton surówki z jednej grupy kontyngentowej, do wysyłki na jeden adres wysyłkowy w jednym terminie,
8) Zamówienia małe — zamówienia nieodpowiadające warunkom wymienionym w pkt 7).

§ 2. Zarządzenie niniejsze odnosi się do następujących asortymentów surówki:

Grupa kontyngentowa	Asortyment
1 P	surówka przeróbcza
2 N	surówka odlewnicza normalna
2 F	surówka odlewnicza fosforowa
2 H	surówka odlewnicza hematytowa i inne specjalne
3 Z	surówka zwierciadlista
3 M	żelazo-mangan wielkopiecowy

II. Zaopatrzenie hutnictwa w surówkę.

§ 3. 1. W oparciu o bilanse materiałowe, opracowane na 1953 rok Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego ustala jaka część krajowej produkcji surówki zostanie zużyta w zakładach produkujących surówkę podległych Ministrowi Hutnictwa, a jaka część zostanie odstąpiona Centrostali w 1953 r. dla zaopatrzenia innych odbiorców.

2. Zaopatrzenie jednostek podległych Ministrowi Hutnictwa nie produkujących surówki i stali odbywać się będzie z ilości surówki odstąpionej do dyspozycji Centrostali.

§ 4. Minister Hutnictwa wyznaczy w swoim resorcie jednostkę, która:

1) ustali przydziały surówki na centralne zarządy Ministerstwa Hutnictwa, a w ich ramach dla hut,

2) ustali dla centralnych zarządów i dla hut produkujących surówkę jaką jej ilość zużyją na własne potrzeby w ramach ustalonych przydziałów, jaką ilość odstąpią innym hutom względnie centralnym zarządom oraz jaką ilość odstąpią do dyspozycji Centrostali,
3) określi tryb wykonywania kontroli realizacji zadań wynikających z pkt. 1) i 2).

III. Obrót i zaopatrzenie w surówkę rozprowadzaną przez Centrostal.

§ 5. 1. Zaopatrzenie kontyngentobiorców z wyjątkiem Ministerstwa Hutnictwa w surówkę odbywa się na podstawie rozdzielników rocznych i kwartalnych, opracowanych przez Centrostal, a zatwierdzonych przez PKPG, oddzielnych dla surówki z produkcji krajowej i oddzielnych dla surówki importowanej.

2. Podstawą do opracowania przez Centrostal rozdzielników wymienionych w ust. 1 są ustalone przez PKPG bilanse materiałowe.

§ 6. 1. Ministerstwa: Hutnictwa, Przemysłu Maszynowego, Górnictwa, Kolei, Przemysłu Drobnego i Rzemiosła oraz Handlu Zagranicznego otrzymują wyodrębnione w rozdzielniku przydziały surówki. Ze względu na sposób składania zamówień jednostki podległe tym Ministrom zalicza się do odbiorców kat. nr I a jednostki podległe innym kontyngentobiorcom do odbiorcow kat. nr II.

2. Ministerstwa, które nie otrzymały przydziału surówki w rozdzielniku, mogą otrzymać je z rezerwy PKPG, w ilości ustalonej przez PKPG.

3. W przypadku zmian organizacyjnych kontyngentobiorcy są obowiązani wydzielić część przyznanej im rozdzielnikiem masy towarowej na rzecz tych jednostek, które w wyniku wspomnianych zmian zostały wyodrębnione lub przeniesione organizacyjnie do innego kontyngentobiorcy. O wysokości wydzielonej na ten cel części przydziału w poszczególnych grupach kontyngentowych, kontyngentobiorca, u którego zmiany organizacyjne zaistniały, zawiadamia Centrostal z wymienieniem tego kontyngentobiorcy, na rzecz którego wydzielenie nastąpiło.

§ 7. PKPG zawiadamia Centrostal i kontyngentobiorców o wysokości przyznanych w rozdzielnikach przydziałów rocznych i kwartalnych, oddzielnie z produkcji krajowej oraz oddzielnie z importu.

§ 8. 1. Na przyznane przydziały kwartalne Centrostal w ciągu 30 dni od daty zawiadomienia przez PKPG wyda kontyngentobiorcom (z wyjątkiem Ministerstwa Handlu Zagranicznego na cele wywozu) kwartalne asygnaty, oddzielnie na surówkę z produkcji krajowej i oddzielnie na surówkę importowaną. Asygnaty stanowią tytuł do złożenia zamówień.

2. Kontyngentobiorcy rozdzielą asygnaty przydziałowe między podległe sobie jednostki w takich terminach, by mogły je złożyć w Centrostali lub składach żelaza w terminach ustalonych w § 9 lub 10.

§ 9. Odbiorcy kat. I kierują zamówienia duże z dołączeniem asygnat do Centrostali najpóźniej na 60 dni przed rozpoczęciem kwartału, na który asygnaty opiewają, natomiast zamówienia małe z dołączeniem asygnat do rejonowo właściwych Składów Żelaza w trybie i terminie ustalonym w § 10.

§ 10. Odbiorcy kat. II kierują asygnaty wraz z zamówieniami do rejonowo właściwych składów żelaza najpóźniej na 75 dni przed rozpoczęciem kwartału, na który asygnaty opiewają. W zależności od warunków lokalnych, składy żelaza wykonują zamówienia odbiorców albo ze swych magazynów albo drogą tranzytowych dostaw bezpośrednio z hut do odbiorców.

§ 11. 1. Ilości niewyczerpane zamówieniami i asygnatami złożonymi w terminach ustalonych w §§ 9 lub 10 skreśla się z przydziału kwartalnego i rocznego, a asygnaty tracą swą ważność.

2. Nie uważa się za terminowe złożenie takich zamówień, które wprawdzie wpłynęły w obowiązujących terminach, jednak nie zawierają wszystkich szczegółów niezbędnych do wykonania zamówienia lub wymagają dodatkowych wyjaśnień. W tych przypadkach uznaje się, że zamówienia zostały złożone z chwilą złożenia uzupełnień.

§ 12. Podstawą do ustalenia przynależności do rejonowego składu jest zasadniczo siedziba odbiorcy. Zakres rejonowej właściwości składów uwidoczniony jest w wykazie stanowiącym załącznik Nr 1 do zarządzenia. Centrostali przyznaje się prawo odstąpienia od zasady rejonizacji i wyznaczenia pewnych składów żelaza, jako właściwych dla określonych kontyngentobiorców lub odbiorców bez względu na ich siedzibę.

§ 13. Centrostal zawiadamia każdorazowo odbiorców kat. I o skierowaniu ich zamówień do Hut. Centrostali przysługuje prawo przydzielania w uzasadnionych przypadkach zamówień dużych składom żelaza do wykonania z ich zapasów.

§ 14. 1. Przed początkiem każdego kwartału, Centrostal poda do wiadomości hut i kontyngentobiorców ustalające przydziały kwartalne każdego kontyngentobiorcy z poszczególnych hut.

2. Jeśli ilości zamówione na dany kwartał przekraczają wysokość ustalonego przydziału, kontyngentobiorcy winni wskazać hutom, które z ich zamówień złożonych na dany kwartał mają być wykonane w granicach ustalonego przydziału kwartalnego, w przeciwnym razie huty same o tym decydują.

3. W ramach roku kontyngentowego 1953, zamówienia nie wykonane w ciągu jednego kwartału — przesuwa się do wykonania w następnych kwartałach w granicach przydziałów ustalających na te kwartały.

§ 15. Zamówienia wpływające do hut, ich zużycie własne oraz wyznaczone im przez CZ Produkcji ilości przeznaczone do dostawy dla innych zakładów w obrębie danego CZ Produkcji, stanowić będą podstawę do określenia przez huty i zatwierdzania przez CZ Produkcji operatywnych planów produkcji.

§ 16. 1. Zamówienia należy składać oddzielnie na poszczególne adresy wysyłkowe i grupy kontyngentowe.

2. Zamówienia mogą być składane na poszczególne kwartały oddzielnie lub łącznie. W zamówieniach złożonych należy uwidocznić ilości (w tonach, a nie w procentach) przypadające na poszczególne kwartały z każdej pozycji zamówienia. Ilości kwartalne powinny ściśle odpowiadać tonażowi wskazanemu w dołączonych do zamówień kwartalnych asygnatach.

§ 17. 1. Na żądanie kontyngentobiorców, którym podlegają odbiorcy kat. I huty uzgadniać będą z nimi szczegółowe plany dostaw miesięcznych (harmonogramy dostaw) oraz ich zmiany, w granicach ustalonych przydziałów kwartalnych. W razie sporu plan układa Centrostal.

2. Huty potwierdzają odbiorcom Centrostali przyjęcie zamówień ze wskazaniem terminu dostawy.

§ 18. 1. Zamówienia na surówkę importowaną kierują Odbiorcy kat. I do Centrostali, a odbiorcy kat. II do składów żelaza w terminach, które wyznaczy Centrostal.

2. Centrostal przesyła zamówienia odbiorców do wykonania Centrostali Importowo-Eksportowej Impexmetal, która potwierdza przyjęcie zamówień odbiorcom i Centrostali, z podaniem terminu dostawy.

3. Zamówienia odbiorców kat. I i odbiorców kat. II powinny być pod względem terminowości wykonania traktowane równorzędnie.

§ 19. 1. Całkowite lub częściowe unieważnienie zamówień kierują odbiorcy do hut albo do składów żelaza w zależności od miejsca złożenia zamówienia. Przy kierowaniu do hut, należy równocześnie zawiadomić o unieważnieniu zamówienia Centrostal. Zmiany specyfikacji asortymentowej uważa się za równoznaczne z unieważnieniem zamówienia.

2. W przypadkach unieważnienia zamówienia huty lub składy żelaza mają prawo żądania od odbiorców opłaty w wysokości 5% równowartości unieważnionych zamówień.

§ 20. 1. Umieszczone w hutach lub składach żelaza zamówienia z wyjątkiem wymienionych w ust. 2 ulegają automatycznemu unieważnieniu w tej części, w jakiej dostawa nie nastąpiła do dnia 31 grudnia 1952 r.

2. Postanowienia ust. 1 nie odnoszą się do zamówień złożonych przez Centralę Importowo-Eksportową „Impexmetal" której zamówienia, nie wykonane do dnia 31 grudnia 1952 r. utrzymuje się w mocy na rok 1953. Dostawy na te zamówienia dokonane po dniu 1 stycznia 1953 r. zalicza się w ciężar kontyngentów przyznanych na rok 1953 na cele wywozu.

3. Huty są obowiązane przesłać Centrostali do dnia 15 stycznia 1953 r. zestawienia zamówień, o których mowa w ust. 2, z uwidocznieniem ilości przypadających na poszczególne grupy kontyngentowe.

§ 21. Hutom nie wolno wykonywać przed dniem 1 stycznia 1953 r. zamówień na okres kontyngentowy 1953 r., nawet gdyby powstały pewne luzy produkcyjne lub możliwości nadwyżki produkcyjnej; luzami lub nadwyżkami produkcyjnymi dysponuje Centrostal wg wytycznych PKPG.

§ 22. Surówka pochodząca z innych źródeł niż planowana produkcja lub import, jak przeznaczone do upłynnienia nadmierne lub zbędne remanenty, użytki, odpady produkcyjne itp. mogą być wykorzystane dla realizacji:

a) przydziałów ustalonych w planowanej produkcji,
b) oddzielnych przydziałów przyznanych z tych innych źródeł i na podstawie odrębnych asygnat.

§ 23. Upoważnia się Centrostal do ustalenia dla wszystkich odbiorców znormalizowanych formularzy zamówieniowych ilości egzemplarzy i sposobu ich wystawiania, jako wyłącznie obowiązujących.

§ 24. 1. PKPG przydzielając dodatkowe przydziały będzie równocześnie wskazywać Centrostali źródła pokrycia tych przydziałów.

2. W przypadku przydzielenia przez PKPG dodatkowego przydziału odbiorcy są obowiązani złożyć zamówienia ze szczegółową specyfikacją asortymentową i dyspozycją wysyłkową w nieprzekraczalnym terminie 3 tygodni od daty wydania asygnat przez Centrostal pod rygorem przepadku dodatkowego przydziału, o ile w poszczególnych przypadkach PKPG nie wyznaczy innego terminu.

§ 25. Reklamację należy kierować wyłącznie:

1) w sprawie wykonania poszczególnych zamówień z produkcji krajowej w granicach ustalających przydziałów — do hut lub składów żelaza,
2) w sprawie wykonania poszczególnych zamówień na surówkę importowaną — do Impexmetalu,
3) w sprawie wysokości przydziałów i ich realizacji — do Centrostali.

§ 26. Zakazuje się dokonywania cesji kontyngentów bez zgody PKPG. Wnioski w sprawie cesji należy kierować do Centrostali.

§ 27. Wnioski kontyngentobiorców o dodatkowe kontyngenty z dołączeniem specyfikacji asortymentowej powinny być kierowane do Centrostali. Wnioski, których Centrostal nie może załatwić we własnym zakresie, będą przez nią wraz z opinią przedstawione do decyzji PKPG.

§ 28. Tryb zaopatrzenia i rozdzielnictwa ustalony niniejszym zarządzeniem obowiązuje w stosunku do wszystkich zamówień, przyjętych przez Centrostal lub składy żelaza na rok 1953, niezależnie od daty ich wpływu.

§ 29. Zarządzenie nie narusza przepisów o obowiązku i sposobie zawierania umów.

§ 30. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 268 z dnia 23 sierpnia 1952 r.

Rejonizacja sieci dystrybucyjnej Centrostali

A. W zakresie dystrybucji surówki.

Lp.	Skład	Rejon Składu
1	Centralny Skład i Biuro Sprzedaży Żelaza Katowice	miasto wydzielone Katowice „ „ Chorzów „ „ Siemianowice Śl. „ „ Świętochłowice powiat pszczyński
2	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Będzin	miasto wydzielone Będzin „ „ Czeladź „ „ Dąbrowa Górnicza „ „ Mysłowice „ „ Sosnowiec „ „ Szopienice powiat będziński
3	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Białystok	województwo białostockie
4	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Bielsko	miasto wydzielone Bielsko-Biała „ „ Cieszyn powiat bielski „ cieszyński
5	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Bydgoszcz	województwo bydgoskie
6	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Bytom	miasto wydzielone Bytom powiat tarnogórski
7	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Częstochowa	miasto wydzielone Częstochowa powiat częstochowski miasto wydzielone Zawiercie powiat zawierciański „ lubliniecki
8	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Gdańsk	województwo gdańskie
9	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Gliwice	miasto wydzielone Gliwice powiat gliwicki województwo opolskie
10	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Kielce	województwo kieleckie z wyjątkiem Składu i Rejonowego Biura Sprzedaży Żelaza w Radomiu
11	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Kraków	województwo krakowskie
12	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Lublin	województwo lubelskie
13	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Łódź	miasto Łódź województwo łódzkie
14	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Olsztyn	województwo olsztyńskie
15	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Poznań	województwo poznańskie „ zielonogórskie

Lp.	Skład	Rejon Składu
16	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Radom	miasto wydzielone Radom miasto Skarżysko-Kamienna powiat iłżecki „ kozienicki „ radomski
17	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Rzeszów	województwo rzeszowskie
18	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Szczecin	województwo szczecińskie „ koszalińskie
19	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Wałbrzych	powiat wałbrzyski „ bystrzycki „ jeleniogórski „ kamieniogórski „ kłodzki
20	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Warszawa	województwo grodzkie miasta stołecznego Warszawa „ warszawskie
21	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Wrocław	województwo wrocławskie z wyjątkiem rejonu Składu i Rejonowego Biura Sprzedaży Żelaza w Wałbrzychu
22	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Zabrze	miasto wydzielone Zabrze „ „ Nowy Bytom „ „ Ruda „ „ Rybnik powiat rybnicki

160.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO DEPARTAMENT INWESTYCJI

z dnia 15 lipca 1952 r.

(znak INIM-18-52)

w sprawie oszczędności w zakresie inwestycji, wykonywanych w oparciu o środki własne inwestorów.

Departament Inwestycji PKPG wyjaśnia, że środki własne inwestorów, zgłaszane w ciągu roku, włączane są do planu inwestycyjnego w kwotach brutto, z jednoczesnym określeniem zadań oszczędnościowych i kwoty netto.

W związku z powyższym inwestor, występując o włączenie inwestycji ze środków własnych do planu inwestycyjnego, powinien we wniosku inwestycyjnym zgłosić limit brutto, potrącić kwoty wynikające z wykonania obowiązujących zadań oszczędnościowych oraz podać limit netto. Po sprawdzeniu poprawności obliczenia zadań oszczędnościowych włączenie nastąpi w kwocie brutto, celem określenia zakresu inwestycji. Jednocześnie we włączeniu zostanie wskazana kwota netto, jako podstawa dla akumulacji środków.

W związku z powyższym ustala się w porozumieniu z Ministerstwem Finansów, że banki specjalne będą wymagały akumulacji środków własnych jedynie do wysokości kwoty netto i nie będą potrącały żadnych oszczędności w etapie projektowania lub oszczędności od kwot włączonych ze środków własnych.

DYREKTOR DEPARTAMENTU w z. **B. Baliński**

161.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO DEPARTAMENT TECHNIKI

z dnia 30 lipca 1952 r.

(znak TE5A-OO-125)

W ostatnim okresie czasu zaobserwowano zwiększoną ilość odwołań od decyzji komisji i centralnych komisji wynalazczości oraz poważną ilość zażaleń skierowanych do prasy codziennej i do biur listów i zażaleń różnych instytucji, których treść stanowią skargi na niewłaściwą pracę administracji gospodarczej odpowiedzialnej za rozwój wynalazczości pracowniczej.

Skargi te pochodzą najczęściej od pracowników zakładów pracy podległych Ministrowi Przemysłu Maszynowego, Ministrowi Kolei, Ministrowi Przemysłu Drobnego i Rrzemiosła oraz innych resortów gospodarczych.

Fakty powyższe świadczą o niedostatecznej pracy resortów nad przełamaniem biurokracji i formalizmu, zjawisk szczególnie niebezpiecznych w ruchu wynalazczości pracowniczej.

W celu usunięcia powyższych uchybień Departament Techniki Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) prosi o podjęcie w ciągu III kwartału 1952 następujących kroków:

1) przeprowadzenie analizy wniesionych odwołań, skarg i zażaleń;

2) przeprowadzenie inspekcji dla ustalenia przyczyn nadmiernej ilości odwołań, skarg i zażaleń w poszczególnych Centralnych Zarządach, a w szczególności dla ustalenia czy dotrzymane są terminy załatwiania projektów racjonalizatorskich, określone zarządzeniem Przewodniczącego PKPG z 7 lipca 1951 r. (Monitor Polski Nr A-66 poz. 869) oraz czy racjonalizatorzy zapraszani są na posiedzenia komisji wynalazczości rozpatrującej ich projekty;

3) zbadanie ustosunkowania się Centralnych Zarządów i zakładów pracy do odwołań, skarg i zażaleń oraz sposobu ich załatwiania.

Wyniki przeprowadzonej inspekcji i wnioski mające na celu usunięcie uchybień powinny być omówione na odprawach resortowych i Centralnych Zarządów w IV kwartale 1952 r., a wobec osób odpowiedzialnych za biurokratyczny i formalny stosunek do ruchu racjonalizatorskiego powinny być wyciągnięte odpowiednie konsekwencje.

Departament Techniki PKPG prosi o przeprowadzenie powyższej akcji wspólnie z Zarządami Głównymi Branżowych Związków Zawodowych oraz POP PZPR Centralnych Zarządów i zakładów pracy.

DYREKTOR DEPARTAMENTU w z. inż. **J. Kopiński**

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46 w. 11.

PRENUMERATA: Kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze.
Od dnia 16 maja 1952 r. zamówienia i wpłaty na prenumeratę pisma przyjmują tylko urzędy pocztowe oraz listonosze wiejscy i miejscy. W związku z tym bezpośrednich zamówień i wpłat na prenumeratę do PPK „Ruch" kierować nie należy.

Zamówienie CPiP/C-385/52 z dnia 28.VIII.52 r., podpisano do druku dnia 2.IX.52 r., druk ukończono 4.IX.1952 r.
Nakład 17.345+55 egz. Papier druk. sat. kl. VII/A1/60 gr.
Cena numeru 1 zł. 80 gr. Zam. 3616. Druk „Dom Słowa Polskiego", Warszawa, Plac Kazimierza Wielkiego. 3-B-24836